

عنوان مقاله:

بررسی ارتباط سبکهای دلبستگی با خودکارآمدی و خودمراقبتی در بیماران مبتلا به دیابت نوع دو

محل انتشار:

فصلنامه پرستاری دیابت زابل، دوره 1، شماره 2 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

احمد ایزدی طامه - استادیار دانشگاه امام حسین (ع)

شهناز نعمتی دهکردی - دانشجوی دکترای پرستاری دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

مریم نعمتی دهکردی - استادیار دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد

خلاصه مقاله:

مقدمه و هدف: دیابت یکی از عوامل تنشزای عمده و واقعی در زندگی است و کنترل آن متأثر از شبکه پیچیده‌ای از عوامل رفتاری، نگرش و مراقبت‌های سلامتی است. لذا نگرش به این بیماری مزمن بر اساس مدل زیستی رواناجتماعی، تلفیق ابعاد اجتماعی و روانشناختی آنرا ایجاب میکند. این مطالعه با هدف بررسی ارتباط سبکهای دلبستگی با خودکارآمدی و خودمراقبتی در بیماران مبتلا به دیابت نوع دو انجام شده است. مواد و روش ها: این پژوهش توصیفی- تحلیلی بر روی 200 بیمار مبتلا به دیابت نوع دو عضو انجمن دیابت شهرکرد که به روش نمونهگیری تصادفی وارد مطالعه شدند، انجام شد. ابزار گردآوری دادهها پرسشنامه مشخصات دموگرافیک، مقیاس دلبستگی بزرگسالان، مقیاس خودکارآمدی دیابت CIDS و خودمراقبتی بیماران دیابتی گلاسکو و توبرت بود. دادهها با استفاده از نرمافزار SPSS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافتهها: نتایج نشان داد که بین سبکهای مختلف دلبستگی (ایمن، اجتنابی و دوسوگرا) با میزان خودکارآمدی و خودمراقبتی دیابت در سطح معنیداری ($p=0.01$) همبستگی وجود دارد. همچنین پیشبینی متغیرهای خودکارآمدی و خودمراقبتی دیابت از سوی سبکهای دلبستگی در سطح ($p=0.50$) و ($p=0.001$) = معنادار بود. بحث و نتیجهگیری: سبکهای دلبستگی متأثر از الگوهای فعال درونی و ساختار خاطراتی است که در روابط درون-سازی شده است. بیماری به مثابه فقدان، تهدید، انزوا و وابستگی، رفتار دلبستگی را فعال میکند لذا بررسی سبکهای دلبستگی بیماران در روابط درمانی ضروری است زیرا به نظر میرسد یکی از مهمترین عوامل موثر در ارتباطات درمانی، نوع سبک دلبستگی است که در دوران کودکی فرد شکل گرفته و در سنین بعدی ادامه مییابد

کلمات کلیدی:

سبک های دلبستگی، خودکارآمدی، خودمراقبتی، دیابت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/705223>

